

גבורת מרדכי בית כנסת ומרכז קהילתי תורני

חדש בחדש מידעון קהילתי

www.gvuratmordechai.com
gvuratmordechai@013net.net

260

מרכז קהילתי תורני
בית כנסת "גבורת מרדכי"
רח' הרצוג 32 גבעתיים

עורכים: חנה בן כוכב, יוסי ארגמן, אפרת סהר, איילת סקסטין, מיכל פרישטיק, מיכאל טוכפלד

בס"ד שנה כ"ב, אדר ב' תשע"א

"הנבחרים"

"העוסק בצרכי ציבור כעוסק בתורה" (ירושלמי, ברכות רפ"ה)

ר' ישראל מסלנט נהג לומר: "העוסק בצרכי ציבור צריך שיהיו בו שלושה הדברים הללו: לא להתרגז, לא להתעייף ולא לרצות לגמור המעשה". זה לא פשוט, זה לא קל ולא כל אחד בנוי לעסוק בכך. אכן, בית הכנסת הוא עסק דינמי וחי. ניהולו דורש טיפול יומיומי, וכמו כל עיסוק באנשים הוא מורכב ורגיש. כדי לעמוד במשימה, נבחר ב"גבורת מרדכי" מדי תקופה צוות ניהול פעיל, העושה מלאכתו באמונה ובמסירות. מערכת "חדש בחודשו" מבקשת להציג בפני חברי הקהילה את בעלי התפקידים המרכזיים, והפעם, מהצד הפחות מוכר.

צילומים: רינת טוויטו

יצחק פורת – יו"ר וועדת תרבות

יצחק פורת, יו"ר ועדת התרבות, הוא בן למשפחת רבנים. נולד ביאסי, רומניה. אביו נספה בפוגרום ב-1942 ואמו נישאה בשנית. לאחר מלחמת העולם השנייה עלתה המשפחה ארצה והשתקעה בחיפה. יצחק הוא בוגר מדרשת נועם. בשירותו הסדיר היה מפקד מחלקת תול"דים (תותחים ללא רתע) בגבעתי. במילואים שימש כקצין נפגעים וטיפול במשפחות. שנים רבות היה מנהל מחלקת אכיפת גביה ברשות מקומית. כמו כן פעל בתחום שיקום השכונות. עם יסוד השכונה הצטרפו אלה ז"ל ויצחק יחד עם ילדיהם לקהילת הרצוג.

... המשך בעמוד הבא...

יצחק פינקל (איציק) – חבר הנהלה, וועדת בניין ותחזוקה

יצחק (איציק) פינקל, חבר הנהלת בית הכנסת וחבר ועדת בניין ותחזוקה הוא יליד תל אביב, בוגר בית הספר היסודי ביל"ו ותיכון מקצועי "אורט". בסדיר שירת בבית הספר לטיסה של חיל האוויר. בשירות המילואים היה רס"ד קורסי הקצינים (במילואים) של פקוד העורף. תפקיד זה הוא ממלא עד היום, בהתנדבות, ובזמן מלא. באזרחות עסק בתפאורות לתיאטרון וקולנוע ואחר כך היה ראש אגף הרכש בעיריית ראשון-לציון.

... המשך בעמוד הבא...

ארו קוטנר – יו"ר ועדת כספים, חבר הנהלה

ארו קוטנר, 46, הוא יו"ר ועדת הכספים של "גבורת מרדכי". יליד רמת גן, היה חניך סניף "בני עקיבא", רמת חן, שבט היובל. בוגר תיכון הרא"ה, מחזור ל'. שירת שירות מלא בנח"ל כחובש קרבי. בוגר קורס מכ"ם. עדיין משרת במילואים במחלקת המבצעים של חטיבת חי"ר בפיקוד הדרום.

... המשך בעמוד הבא...

חיים משה בורשטיין – יו"ר ועדת בניין

משה בורשטיין, 50, מוותיקי הפעילים בוועדות. יו"ר ועדת בנין קדנציה שלישית. אחראי לבניית המבואה והשירותים החדשים – רעיון, תכנון וביצוע. במהלך השנה האחרונה שופצו ביוזמת חברי הוועדה מערכות החשמל בבית"כ והותקנו לוחות חדשים, בסיוע עיריית גבעתיים. בתכנון – רמפה משופעת, אשר תאפשר גם לנכים גישה נוחה לאולם "בית אהרון". האישור לביצוע כבר הגיע. משה נולד בבני ברק. אמו ניצולת שואה מלודג'. אביו, שנפטר השנה, הוגלה בנעוריו לסיביר. למד בבית"ס בתל-אביב ולאחר מכן, בישיבה תיכונית. לצבא התגייס במסגרת הנח"ל ושרת בהסדר בשריון. עם הזמן עבר למחלקת הסיוע ושרת ארבע שנים בתפקידי פיקוד.

... המשך בעמוד הבא...

יהודה תשובה – יו"ר ועדת בית הכנסת

יהודה תשובה, 47, הוא יו"ר ועדת בית הכנסת האחראית על ניהול בית הכנסת בכל ימות השנה. יהודה הצטרף לוועדה לפני כשלוש שנים. כראש הוועדה הוא משתדל לחוש את רחשי לב הציבור ולהתאים את התנהלות התפילה לרוח המתפללים. "לפעמים", הוא אומר, "צריך ללכת בין הטיפות, ולפעול בשיקול דעת כדי שלא לעורר מדון. אשר לעמודתו בסוגיית הוספת הפיוטים בנוסח עדות המזרח לתפילות הימים הנוראים (עניין שנדון בגליונו הקודם) יהודה מציין שהיוזמה להוסיף הייתה של רב הקהילה, ואילו הוא, בהתאם לשיטתו לפעול על-פי רגשי הציבור, שמח לשתף פעולה עם יוזמה זו, כל עוד נראה שרוב הציבור אינו מתנגד לכך.

... המשך בעמוד הבא...

דבר העירכת

הגיליון שלפניכם מוקדש לכמה מבעלי התפקידים הנושאים בעול העשייה בקהילתנו. לפעמים אנחנו מקבלים כמובן מאליו את עובדת המצאות בית הכנסת, נקי ומסודר, חמים כשקר וקריר כשחם, התפילות והשיעורים מתנהלים כסדרם, הרצאות ופעולות והתקלות, כשהן קורות, והן קורות, מטופלות ללא דיחוי במידת האפשר. לעתים רחוקות אנחנו שואלים את עצמנו מי בעצם אחראי שכל זה יקרה. אז הנה, עתה יש הזדמנות להכיר את הנפשות מאחורי הקלעים שלפעמים, כשהן לפני הקלעים, יש לנו הרבה טענות אליהם. אז הכירו נא את יהודה תשובה, ארז קוטנר, משה בורשטיין, יצחק פורת ואיציק פינקל, לשירותכם...

הפינה הצעירה הפעם היא מפרי עטה של מירב ארגמן, המספרת לנו על חוויותיה מפרויקט "תגלית". הדור הצעיר מתבקש להמשיך ולכתוב למידעון. יפה אולמיר חולקת אתנו רשמי מסע בפי. אולי גם האחרים יקבלו חשק לתור את ארץ השמש העולה.

ובעמודי האמצע – "רשם האמיתות" – מדור סאטירי מיוחד לחג הפורים שיש לקחת אותו עם קורטוב של מלח והרבה חוש הומור... ..

פעילה. מאז הוא מטפל ודואג לתחזוקת מבנה בית הכנסת, שנבנה ביוזמה ובמסירות של החברים שתרמו מזמנם, מהונם ואונם. איציק פינקל אחראי על קיומו ותפעולו שוטף של המניין הראשון, בימי חול ושבט. הוא משמש כחבר הנהלת העמותה והמועצה שנים רבות. סדר היום שלו: פתיחת בית הכנסת מדי בוקר בשעה 05:15. לאחר פעילותו ההתנדבותית בצה"ל הוא חוזר ומשתתף בתפילות מנחה וערבית. כנציג המייסדים הוא מקווה שהקהילה ובית הכנסת ישמרו ויתפתחו על ידי הדור הצעיר ברוח ערכיה של הציונות הדתית.

ארז קוטנר – יו"ר ועדת כספים, חבר הנהלה

בהשכלתו הוא בעל תואר ראשון בכלכלה ומינהל עסקים ותואר שני, גם הוא במינהל עסקים. התמחותו במסגרת התואר הייתה בשינוק. עובד כמנהל פרויקטים בתשתיות מחדש, בחברת "הפניקס".

ארז נשוי לפזית ואבא לאור בן 16 וחצי ולשחר בן ה-12 וחצי. הוא אוהב לנגן על גיטרה ולשחק כדורסל. ב-1995 הצטרפו ארז ורעייתו כחברים לקהילת "גבורת מרדכי".

בתפקידו כיו"ר ועדת כספים הוא ממלא תפקיד מרכזי בדרך ההתנהלות של בית הכנסת. תפקידו להכין את תקציב העמותה, וכן לאשר אותו ולפקח עליו. כמו כן הוא זה החותם על הדו"חות הכספיים.

ראשי הוועדות ב"גבורת מרדכי" - המשך

חיים משה בורשטיין – יו"ר ועדת בניין (המשך)

לקהילת "גבורת מרדכי" הצטרפו משה וטלי ב-1995, ומאז נולדו להם ארבעה ילדים: נועה, אורי, יואב והדר. השנה חגגה המשפחה, עם הקהילה, את בר המצווה של אורי. משה הוא הבעלים של חברה העוסקת בתחום הפיקוח בבניה וכן בייזום פרויקטים בבניה.

יהודה תשובה – יו"ר ועדת בית הכנסת (המשך)

יהודה נולד ב-1963, בלוב, ועלה ארצה עם משפחתו כשהיה בן חמש. הוא גדל בשכונת נווה-יהושע ברמת גן. הוא נשוי לנאוה ואב לגבע, נועה ורועי. יהודה משרת בצבא הקבע מזה 30 שנה, ועוסק בתחום הרכש של ציוד אלקטרואופטי ללוחמים. בשעות הפנאי הוא שוקד על טיפוח האקווריום שבביתו.

יצחק פורת – יו"ר וועדת תרבות (המשך)

יצחק היה פעיל בקהילה ומילא תפקידים שונים: גבאות, תרבות וחברות במועצות השונות. תפקידו הבולט ביותר והמתמשך על פני שנים רבות, עד היום, הוא האחריות להקמה ולטיפוח של אתר הזיכרון לחללי מערכות ישראל בני הקהילה. מדי שנה, ביום הזיכרון, הוא המארגן והאחראי על ביצוע הטכס לזכר הנופלים.

יצחק מציין את האווירה החברתית המיוחדת בקהילה וגאה להשתייך אליה למרות הביקורת שיש בלבו על נושאים שונים. הוא מאחל לקהילה גיבוש בין-דורי ומוכן לתרום לכך בארגון טיולים בסופי שבוע, כפי שהיה בעבר.

יצחק פינקל (איציק) – חבר הנהלה, ועדת בנין ותחזוקה

לקהילת הרצוג הצטרף עם היווסדה, יחד עם רעייתו מיירי וילדיהם. בקהילה הצעירה מצאו אנשים כלבם, משפחות ציוניות דתיות, שהתגבשו והפכו לקהילה

הפינה הצעירה

התגליות שלי ב"תגלית"

מירב ארגמן

היה שם ג'וש, שחגג בר-מצווה בגיל 25, והיה ג'ק, שגילה את יהדותו רק לפני חודשיים והיו ג'דמי ואוון וניק ומאיה (ועוד רבים כמוהם) שלא פגשו מעולם אפילו ישראלי אחד. לי ניתנה ההזדמנות והזכות, להתלוות כסטודנטית לקבוצת צעירים יהודים מווינגטון D.C. במסגרת פרויקט "תגלית". המטרה הסופית: לצרף לעם היהודי ולמדינת ישראל לוחמי-מגן יעילים, גם אם, לפי שעה, מבחוס.

היה שם ג'וש, שחגג בר-מצווה בגיל 25, והיה ג'ק, שגילה את יהדותו רק לפני חודשיים והיו ג'דמי ואוון וניק ומאיה (ועוד רבים כמוהם) שלא פגשו מעולם אפילו ישראלי אחד. לי ניתנה ההזדמנות והזכות, להתלוות כסטודנטית לקבוצת צעירים יהודים מווינגטון D.C. במסגרת פרויקט "תגלית". המטרה הסופית: לצרף לעם היהודי ולמדינת ישראל לוחמי-מגן יעילים, גם אם, לפי שעה, מבחוס.

אוטובוס D.C.235 כלל 36 צעירים אינטליגנטיים בגילאי 18-27, שני מדריכים אמריקאיים, מורת דרך אחת, 6 קצינים ישראלים וסטודנטית אחת. התאריכים 18-28 בינואר. המקום: כל מדינת ישראל. הנה זה מתחיל.

תכנית "תגלית" הוקמה בשנת 2000 על מנת להלחם בתופעת ההתבוללות של הדור הצעיר היהודי בתפוצות, ועל מנת לחזק את הקשר בינם לבין ישראל. המיום האדיר הזה מאפשר לצעירים יהודיים בגילאי 18-26 לבוא לסיור חינוכי, משמעותי, בן 10 ימים, להיכרות ראשונית עם הארץ. במהלך הביקור מתלווים אליהם סטודנטים, ובעיקר קצינים וחיילים נבחרים המשרתים בצה"ל.

יום ממוצע מתחיל בהשכמה ב-7:00. מסתבר שלוו"ז אמריקאי זה לוו"ז. אוכלים, אורזים ונוסעים ליעד הבא. בעשרת ימים הללו ראינו שאמנם ניתן לצלוח את הארץ

טק, אלקטרוניקה, בניה מתועשת, קומות של כבישים לוויסות התנועה שזורמת בעיר כמו טוקיו המונה 11 מיליון נפש.

ביקורן בשמורות טבע ענקיות על שטח של 140 ק"מ, במקדשי טושיגו - פאר הארכיטקטורה והאומנות היפנית מהמאה ה-17 שמשמש כמוזיאון לזכרו של השוגון הגדול בהיסטוריה היפנית, טוקוגאווה איאסו. בקמקורה חזינו בפסל בודהה ענק מרהיב ביופיו, המשכנו להאקונה אזור המושפע במעיינות חמים. באזור גן פסלים ענק מרשים. וכך אנו מטיילים ומטיילים, מתפעלים ולא שבעים מהמראות ומהנופים.

אחד הדברים שהרשימו אותנו הישראלים הוא הסדר המדויק להפליא בכל מקום ציבורי, הנקיין המדהים, אין פחי אשפה - כל אחד לוקח הביתה את האשפה שלו (קליפות או אריות וכו'). הקפדה מדויקת על כללי ברזל של משמעת במקומות ציבוריים - מרשים ביותר.

בעיר קיטו ביקרנו בבית שלום שם זכינו לקבלת פנים יפנית מרגשת. מדובר במרכז של קהילת הנוצרים היפניים ידידי ישראל, כשמיסד הקהילה ניבא בשנת 1938 כי כעבור 10 שנים תוקם מדינה ליהודים, דבר שאכן קם והיה! הם מתפללים לשלומה של המדינה ותושביה, ובעולם העוין של ימינו מוחמם את הלב לראות ולשמוע שיש גוף שאוהד אותנו ודואג לשלומנו. שיא הערב היה בהופעת מקהלה של הקהילה - מקהלה עם קולות מלאכים ששרים בעברית שירים כמו "ירושלים של זהב", "אני מאמין", שירי נעמי שמר ועוד ואי אפשר היה שלא להזיל דמעה כששרנו איתם את "התקווה".

המקום הנוסף הוא ביקור בעיירה בשם יוטסו, מקום לידתו של חסיד אומות העולם צ'ונה סוגיהרה, שבתקופת השואה שימש כשגריר יפן בליטא שהחל להנפיק אשרות כניסה ליפן ליהודים שברחו מארצות ההרג. השמועה עשתה לה כנפיים ואת השגרירות הציפו אלפי יהודים שביקשו מקלט. כשנודע הדבר לממשלת יפן פקדו עליו להפסיק אולם הוא, שלא היה יכול לעמוד מול אותם אנשים, המשיך והחתים כ-6,000 אשרות שהצילו את אותם אנשים. בין הניצולים היה גם דר' זרח ורפהטיג ז"ל, ובמקום מוזיאון שמספר את הסיפור ההרואי הנפלא הזה.

המקום הנוסף הוא העיר הירושמה שבשנת 1945 הוטלה עליה פצצת אטום שהחריבה את העיר לחלוטין וזרעה הרג נוראי של אלפי אנשים. העיר שוקמה וכיום היא עיר יפה ושוקקת חיים. אולם במקום הנפילה הוקמה אנדרטה וכן אחד הבתים שבאורח פלא נשאר עומד על תילו הושאר כמות שהוא. במקום גם מוזיאון מרשים שמראה את תולדות האירוע וכן פעמון ענק שכל בוקר בשעה 8:15, שעת נפילת הפצצה, משמיע צלצול ממושך. יש לציין שהטלת הפצצה גרמה בעצם לסופה של מלחמת העולם השנייה העקובה מדם ומוזועות, אבל יפן נכנעה רק לאחר הטלת הפצצה השנייה שהוטלה על העיר נאגאסקי.

חזרנו מלאי רשמים וחוויות מביקור בארץ מופלאה.

תודה

לכל החברים והחברות שבאו להשתתף באזכרה לרעייתי אלה ז"ל ולכל אלה שסעדו אותי בשנה קשה זו. יצחק פורת

שלנו מהצפון לדרום ב-8 שעות, אך יש לנו על חלקת האדמה הקטנה הזו הכל מהכל. בין הטיולים בארץ, היה עלינו, הישראלים, לנסות ולהעביר לאמריקאים מה הם ישראל, ציונות ויהדות בשבילנו. כל אחד מאיתנו הביא את ישראל שלו. ייצגנו דברים שונים, אך מהדברים של כולנו ניתן היה לשמוע דבר משותף אחד - האהבה, הנאמנות והמחויבות האנושית למקום הזה.

בין הדיונים על ישראלים-פלשתינאים, דתיים-חילונים, צבא-שירות לאומי וכו'; ניסינו להבהיר להם שגם פה יש חיים נורמאליים ושמחים, וכן, גם צרות ובעיות רגילות. שגם לנו יש מבחנים, יציאות עם חברים וחמאות בוטנים. גם אנחנו מכירים את אובמה, וכן, גם את מדונה - ולא רק בגלל הקבלה. יש לנו סרטים, ספורט, מוסיקה ואוכל, בדיוק כמו בארה"ב, אבל יש גם את הדברים שלנו שמשמרים ומייצגים את ייחודנו. וכן, לא פשוט להיות פה, אך לולא המטען האידיאולוגי הכבד, אשר מושרש בנו, וגם קצת תודות לאהבה שלנו לבמבה - סביר להניח שהיה קצת פחות קל להיות פה ולדבר על ישראל ויהדות בתשוקה שכזו.

אז עברנו הרבה: רמת הגולן, הר ארבל, הר נטל, קיבוצים, צפת, שווארמות, קבלה, ירושלים, פלאפל, בתי כנסת, גדר ההפרדה, קפה, הכרות העצמאות, ת"א, מלחמות ישראל, שדה בוקר, חומס, מצדה, מסיבות וים המלח. לסיום- ביקרנו בהר הרצל, המקום בו, לכאורה, הכל נגמר, אך למעשה הכל התחיל, ואף ממשיך להגיע אותנו. הישראלים סיפרו חוויות אישיות. ניסנו להעביר לידידינו החדשים מעט מן המציאות שלנו. איך זה להיות במקום שעצב ושמחה הולכים בו שלובי זרוע. ויותר מזה - את הידיעה ואת ההבנה שללא העצב - לא נוכל לחוות גם את רגעי השמחה.

קשה לסכם חוויה שכזו. יש לנו ארץ מדהימה. ידעתי זאת גם לפני, אך הפעם חוויתי אותה בעיניים אחרות לגמרי. עיניים ראשוניות, סקרניות. הפליאה וההתלהבות אותה הביעו האמריקאים - גרמה לי ולשאר הישראלים לעצור, ולחשוב פעם נוספת על הכל כאן. להעריך את מה שמוכן לנו מאליו, ללמוד להתרגש שוב מהדברים הפשוטים כאן, ולהודות על הוכייה. דרך החברים החדשים שלנו, הבנו שיש עוד הרבה ללמוד ולגלות על עצמנו ובעצמנו.

מהצד האמריקאי, ניתן לומר, ללא ספק, כי החוויה החזקה הזו השפיעה על רבים מהם. סביר להניח שחלק מההשפעות הטיול נראה ונבין רק בעתיד הרחוק. לשמוע, כסיכום ראשוני, כיצד השפיע עליהם הטיול הזה - שווה הכל. צעירים יהודים רחוקים, לעתים רחוקים מאוד מאד, גילו משהו אחר בחייהם. אחרי 10 ימים אינטנסיביים מרתקים הם שבים עם מטען יהודי מכובד מאוד, כזה שאפילו רבים מהצעירים בישראל לא זכו לחוות.

אמנם היו אלה רק 10 ימים, אבל נראה כי כולם הסכימו שעבורם זהו מדרך רגל ראשוני בלבד בעולם היהודי. ואני, יכולה רק לקוות שאכן כך זה יהיה. שתחושת ה"ביחד" שהרגישו כאן תלווה אותם, ואותנו, תמיד. שהחוויה הזו גרמה להם, וגם לישראלים, לרצות להשתייך לעם הזה ולשאת את התואר "יהודי" בגאווה. ועכשיו, כשהם יודעים, ראו ושמעו, יהיו החברים שלי השגרירים הטובים ביותר שלנו. אלה שעושים עבודת קודש ומגנים מבחוץ על הגבולות של ישראל והלגיטימציה שלה בעולם, וזוהרים תמיד שהם חלק אינטגרלי ובלתי נפרד מאיתנו ומהבית פה. וכן, הם עוד יחזרו, הם הבטיחו- ולו רק בגלל הבמבה...

רשמי טיול ליפן

יפה אולמר

שמנו פעמינו ליפן בעונת השלכת. ארץ ענקית, בקצה המזרחי של אסיה, בעלת אופי שמרני מיוחד במינו השומרת בקנאות על מסורת רבת שנים על שלל המקדשים והפסטיבלים ולעומתם העוצמה הכלכלית האדירה שניכרת בערים הענקיות בפיתוח האדיר של היי-

דער חללובער רבע

הרב אברהם וסרמן

בני עדה וקהילה גדולה וגם מוצלחת
רעשו וגעשו כצולנט בקלחת

הנה הגיע האדמו"ר

לשכון בה ברוב נחת

רננו החסידים

אמרו כולכם ביחד

צ'ריבים צ'ריבום 2 x

יש לנו אדמו"ר היום 2 x

פתח אדמו"ר בדבר הלכה

והנה בינתיים

קם אחד החסידים נאמר ששמו ר' חיים

הזהר נא רבני

לחש לו באזנו

אל נא תפר בבקשה את הסטטוס-קוו

צ'ריבים...

עמוד הרבי

ופתח בדרוש ובפלפל

אך הנה זה שוד ושבר

מי זה בא ממוול

בא ר' מישקה אופוזיציה

ומולו הרעים

הציבור רוצה לשמוע רק דברים פשוטים

צ'ריבים...

רצה הרבי לדבר על פרשת שבוע

על מרגלים וחברון כלב ויהושע

תיכף את דבריו השתיקו תרש ובגתן

לא תאמרו פוליטיקה

בזה הבין

צ'ריבים...

בליל שבת עומד הרבי באמצע הדרשה

בא ר' שניאור ובפיו לרבי בקשה

כבר עברו שמונה מינוטין

והזמן חלף לו אם תרצה עוד להמשיך

כל הציבור ילך לו

צ'ריבים...

תפס הרבי סוף כל סוף איזו קהילה לו

שעון אטומי יענוד לא תעבור דקה לו

על ירח הוא ידרוש וחללית אפולו

אך החברה לצים שוב בדלת מחכים לו

צ'ריבים צ'ריבום דער חללובער אדמו"ר היום

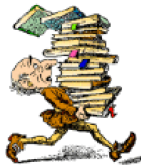

בקהילתנו. "בגילנו לא קל להתאקלם במקום חדש" מספרת שושנה, "בשכונתנו בירושלים מתגוררים בני כל הגילים, בית הכנסת נחמד מאד אבל אחרי ארבעים שנה לא קל ליצור קשרים חדשים כמו אלה שהיו."

מתברר כי ר' אהרון התאקלם דווקא יפה. הוא מוסר שיעורים ב"כולל" הגימלאים ובשבתות מעביר שיחה למתפללי בית הכנסת. שושנה משתתפת במועדון גימלאים שכונתי וכבר החלה בפעולות זרה לתושבים חדשים.

"אני עדיין ממשיכה את הקשר עם חברות קהילה ומתעדכנת במה שנעשה בה. בכלל אני ממליצה לעבור לגור ליד הילדים. זה טוב לנו כהורים וגם מקל על הילדים."

בכל מקרה, קהילת "גבורת מרדכי" חקוקה בלבם. אני סבורה שגם הם חקוקים בלבנו במיוחד פעילותם בשיעורים לגברים ונשים ופעולות ההתנדבות למען החייל, מועדוני הקשישים ו"אמונה". נעיונותה, צניעותה והחיוך שלא מש מפניה של שושנה, לא במהרה יישכחו.

תודה

לדוד הברשטם

על מסירותו והתנדבותו

לסידור הספרייה בחדר העיון

תודה

לעיריית גבעתיים

לראש העיר ראובן בן שחר

לממלא מקום ראש העיר מושיק גולדשטיין

על עזרתם הרבה לבית הכנסת

"כי באמונה הם עושים"

ספר יזכור

איילת סקסטין

באתר בית הכנסת מופיעים קטעי ההנצחה לנפטרים מקרב חברי הקהילה שהלכו לעולמם שנמסרו עד עתה. אנחנו מבקשים לעודד את החברים למסור קטעי הנצחה נוספים כדי שנוכל להשלים את איסוף החומר ולהוציא את הספר בגירסתו המודפסת לקראת ראש השנה תשע"ב. את הקטעים ניתן למסור לאסנת פישר (הרצוג 32) או לאיילת סקסטין במייל: max_s@012.net.il.

מי עושה דה-לגיטימציה לישראל?

המלחמה שישראל לא מנצחת בה – זו למעשה הכותרת לדבריו של העיתונאי בן דרור ימיני שהרצה על הדה-לגיטימציה הנעשית לישראל ברחבי העולם. לדבריו, שוררת בעולם ובכלי התקשורת "תעשיית שקר" שכל תכליתה דמוניזציה של ישראל כשהיא משתמשת בסילופים, שקרים בוטים ופרשנות מעוותת של המאורעות. המלחמה הזוכה גם לשם מלחמת סייבר, מתנהלת ברובה באמצעי התקשורת ובאינטרנט, ברשתות החברתיות ומתברר כי

השפעתה רבה. הדרך היחידה היא להלחם באותם כלי נשק של הבאת עובדות ושימוש בכל אותם אמצעים כדי להציג את עמדתה הצודקת של ישראל בעולם. בן דרור ימיני היה אורחה הראשון של בנות "גבורת מרדכי" לחברה ותרבות ע"ש אורי וקסלר ז"ל. תודה למשפחת וקסלר על תרומתה המאפשרת את קיום הפעילות.

תנחומים

למשפחת לוריא לפטירת חברת ר' יעקב ז"ל

לעטא הוטולד לפטירת האחוזת ז"ל

לבתיא מרגלית לפטירת האם ז"ל

לעדנה רונטלר לפטירת האב ר' נתן ז"ל

למשפחת סינגר לפטירת חברתו בי בלומה ז"ל

למשפחת קירמאייך לפטירת חברתו אשר ז"ל

למרדכי קראוס לפטירת האם ז"ל

לסנדי הברשטם לפטירת האח ז"ל

השמחה במעונם

זר ברכות למזל טוב

לבני המצווה: אורי בורשטיין, יובל לרנן ורמון זרם

למשפחת סהר להולדת הבת הלל

לליירן שטרן, טלי ארנברג, אסף רונטלר ויהונתן טוכפלד

לאירוסיהם

ליוליה אייזקס בהגיעה לגבורות

לאילנה ינאי בהגיעה לתשעים ולבר מצוה של הנכד

למשפחות וקסלר, זידמן ורבינוביץ' לנישואי הנכדים

למשפחות בניאל, שטרן יהודה, מינרבי, ביר, רונטלר,

דרוקרש, לקס, נטובין, גולדפרב ושיינפלד - להולדת הנכדים

למשפחות אשר, גולדמן, הורביץ, מתוסוב, פישר ורבינוביץ'

להולדת הננינים

ד"ש ממשפחת רבינוביץ

חנה שטרן

את דרישת השלום לקהילתנו כמעט ומסרו שושנה ור' אהרון רבינוביץ מתאילנד. ימים ספורים לפני ששוחחנו חזרו מטיול בארץ הקסומה שהרשימה אותם מאוד. רציתי להתעניין כיצד הם מתאקלמים בירושלים אחרי עשרות שנים של חברות